

Jatko-osa palkitulle esikoiselle

Philip Reeve: *Kadotettu manner*.
Karisto 2005.
Suomentanut Tero Kuittinen.

Philip Reeven hämmentävä esikoisteos *Kävelevät koneet* on imaissut mukaansa niin isoja kuin pieniäkin lukijoita. Oudon apokalyptisen maailman ystäville riemua riittää jatko-osan tullessa markkinoille – *Kadotettu manner* on esikoisen vertainen luomus, joka jatkaa Tomin ja Hesterin tarinaa luontevasti. Ja mikä sen parempaa kuin kuulla, että kyseessä onkin kaiken kaikkiaan neliosainen sarja – kolmas osa *Infernal Devices* on Britanniassa jo kaupoissa.

Kadotettu manner jatkaa tarinaa noin kaksi vuotta myöhemmin siitä, mihin *Kävelevät koneet* päättyi. Lontoo on tuhoutunut, mutta kävelevät kaupungit noudattavat edelleen kaupunkidarwinismin sääntöjä. Kulkemisen vastustajat eivät kuitenkaan ole tuhoutuneet, kuten Tom ja Hester saavat karvaasti kokea joutuessaan ongelmiin Vihreä Myrsky –nimisen järjestön kanssa. Soppa on valmis, kun Tomin ja Hesterin ilma-alus vaurioituu taistelussa, ja ohjautuu lentokyvottomänä kohti pohjoisia lakeuksia, joiden kylmyys lupaa vain kuolemaa.

Kyllä Reeve on kehunsa ansainnut, siitä ei pääse mihinkään. Mies osaa kirjoittaa kaikin puolin toimivaa tekstiä. *Kadotettu manner* on erittäin toimiva paketti, josta löytyy monenlaisia aineksia sopivasti mitoitettuina: vauhtia, seikkailua, ja suuria tunteita. Teknisten vempelien kautta tarinan viitekehys on painottunut tieteiskirjallisuuden puolelle. Joukossa on myös realistisia elementtejä, jotka ovat epätavallisia lasten- ja nuortenkirjallisuuden puolella. Tästä ovat esimerkkinä parisuhteessa elävät (hyvin nuoret) Tom ja Hester sekä ihmiselon realistiset kuvaukset – *Kävelevien koneiden* tavoin lukijaa saattaa yhtä aikaa kiehtoa ja oudostuttaa teoksen tunteita herättävä ja hämmentävän realistinen tapa käsitellä raakuutta, kärsimystä ja kuolemaa.

Maria Loikkanen